U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci navrhovatele **P. Č.**, o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu ze dne 7. 1. 2012 ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 Na 13/2011,

takto:

I. Řízení ve věci návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu **se zastavuje.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Písemností ze dne 1. 6. 2011 podal navrhovatel ke Krajskému soudu v Brně návrh na *provedení úkonu, který měl spočívat v prohlášení neúčinnosti doručení a opětovného doručení písemnosti a to v obálce a jedinou dispozicí „doporučeně"*. Krajský soud pro nejasnost takového podání vyzval navrhovatele (č. l. 4 soudního spisu), nechť své podání řádně identifikuje, určí, k jakému konkrétnímu číslu jednacímu má být podání přiřazeno, neboť navrhovatel v aktuální době vede u Krajského soudu v Brně desítky sporů. K odstranění nejasností soud navrhovateli určil lhůtu dvou týdnů. Protože navrhovatel ve stanovené lhůtě výzvě nevyhověl a setrval pouze na svém nejasně formulovaném návrhu, sdělil mu krajský soud písemností ze dne 26. 9. 2011, č. j. 30 Na 13/2011, že pro přetrvávající nejasnost nelze návrhu na provedení úkonu vyhovět a současně věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k postupu dle § 174a odst. 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). Nejvyšší správní soud proto již usnesením ze dne 6. října 2011, č. j. Aprk 20/2011 - 16 návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu podaný navrhovatelem odmítl, neboť žádné z jeho podání ani reakce na výzvu soudu ze dne 23. 9. 2011 neobsahovalo náležitosti, které jsou stanoveny výše citovaným ustanovením.

Téhož úkonu *„určení lhůty k provedení procesních úkonů u námitky neúčinnosti doručení z 30. května 2011..., pakliže odesílající soud dosud o námitce nevydal rozhodnutí, ani písemnost nenechal doručit zákonem předvídaným způsobem znovu*" se navrhovatel domáhá nyní opakovaně podáním ze dne 7. ledna 2012.

Podle § 174a odst. 5 zákona č. 6/2002 Sb. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení o návrhu na určení lhůty přiměřeně ustanovení části první a části třetí občanského soudního řádu. Ten v § 159a odst. 5 normuje, že *jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být v rozsahu závaznosti výroku rozsudku pro účastníky a popřípadě jiné osoby věc projednávána znovu.* Podle § 167 odst. 2 o. s. ř. přitom platí, že *není-li dále stanoveno jinak, užije se na usnesení přiměřeně ustanovení o rozsudku.*

O totožném návrhu však již Nejvyšší správní soud rozhodoval v předchozím řízení (sp. zn. Aprk 20/2011) a věc odmítl.

Věc již dříve rozhodnutá je neodstranitelnou překážkou řízení a soud k ní přihlíží kdykoliv za řízení. K tomu, aby byla naplněna, je nezbytná existence dřívějšího rozhodnutí v téže věci. O stejnou věc (o totožnost věci) se jedná tehdy, jde-li v novém řízení o totožný návrh, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, a týká-li se stejného předmětu řízení a téhož účastníka (navrhovatele). Totožnost předmětu řízení je dána tehdy, jestliže tentýž stav vymezený petitem návrhu plyne ze stejných tvrzení, jimiž byl uplatněn. Tak tomu je i v souzeném případě. V podstatě stejný návrh (shora uvedeného znění) navrhovatel zopakoval i v podání ze dne 7. 1. 2012.

Jedná se tedy o překážku věci pravomocně rozhodnuté, neboť v novém řízení jde o projednání téže věci; jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví. Nelze-li tedy pro překážku věci pravomocně rozhodnuté ve věci vést další (opakované) řízení, chybí podstatná podmínka řízení a soud proto řízení ve věci návrhu ve smyslu § 104 odst. 1 o. s. ř. zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona č. 6/2002 Sb., dle kterého stát hradí náklady řízení o návrhu na určení lhůty jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Nad rámec soud pouze připomíná, že pokud má navrhovatel pochybnost o obsahu některé z písemností, nacházejících se v některém (navrhovatelem dosud nespecifikovaném) soudním spise, může uplatnit své právo postupem podle § 45 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 174a odst. 8 zákona č. 6/2002 Sb.).

V Brně dne 25. ledna 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu